

UITSPRAAK

van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (GKPNU)

Deze uitspraak betreft de klachtmelding van XX (hierna: 'klager'), klinisch in zorg bij Altrecht, zorgeenheid/afdeling XX tot en met 27 december 2021.

I. Verloop

De GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (voor het vervolg: de 'Klachtencommissie') ontving op 23 december 2021 het klachtmeldingsformulier d.d. 23 december 2021 van klager. De klacht is geregistreerd onder nummer GKPNU 080.21.2378.

Beschrijving van de klacht

De klacht houdt zakelijk samengevat in dat klager:

1. het niet eens is met de beperkte bewegingsvrijheid die hij krijgt;
2. graag met kerstverlof wil en dat hem dat niet wordt toegestaan;
3. zich niet kan vinden in het besluit om verplicht noodmedicatie (Lorazepam) te moeten gebruiken;
4. de kliniek wil verlaten en met ontslag wil.

Klager heeft bij gegrondverklaring om een passende schadevergoeding verzocht.

Bevoegdheid Klachtencommissie

Klager heeft een klacht over een situatie als bedoeld in artikel 10:3 Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (hierna: 'Wet verplichte ggz'). De Klachtencommissie is op grond van artikel 10:1 lid 2 van de Wet verplichte ggz bevoegd om uitspraak over de klacht te doen. Ten aanzien van het verlenen van verplichte zorg is aan klager een zorgmachtiging met expiratiedatum 22 november 2022 verleend.

Bij het indienen van de klacht had klager ook een schorsingsverzoek ingediend waarin gevraagd werd om de beslissing tot het niet toekennen van het kerstverlof te schorsen zodat hij met de kerstdagen met verlof zou mogen. Verweerder heeft ingestemd met het verzoek onder voorwaarde dat klager zich houdt aan de regels zoals die op de afdeling gelden, te weten twee maaltijden op de afdeling en drugsscreening bij terugkomst op de afdeling. Klager is hiermee akkoord gegaan. Aparte behandeling van het schorsingsverzoek was niet nodig.

Hoorzitting

Partijen zijn op 24 december 2021 uitgenodigd voor een hoorzitting van de Klachtencommissie op 30 december 2021 om 10.30 uur. In verband met de Covid-19 pandemie vindt de hoorzitting plaats via beeldbellen (Google Meet).

XX, arts-assistent XX, liet bij e-mail d.d. 27 december 2021 weten niet aanwezig te kunnen zijn bij de hoorzitting. Op 28 december 2021 deelde de heer Bos mee dat namens het behandelend team niemand bij de hoorzitting aanwezig kan zijn. Bij brief d.d. 28 december 2021 heeft opdracht van XX, psychiater, en onder supervisie van XX, psychiater, namens Altrecht (hierna te noemen: 'verweerder') een verweer ingediend. XX heeft het verweer tevens naar XX, patiëntenvertrouwenspersoon (hierna te noemen: 'PVP') van klager, gestuurd.

De PVP vroeg op 30 december 2021 voorafgaand aan de hoorzitting namens klager om uitstel van de hoorzitting, omdat klager zich niet lekker zou voelen. De Klachtencommissie oordeelde dat niet

voldoende is gebleken dat klager niet in staat is om aan de (digitale) hoorzitting te kunnen deelnemen en besluit dat er geen reden is om de hoorzitting uit te stellen.

Het besluit om het verzoek van klager om uitstel niet te honoreren is aan de PVP meegedeeld. De PVP heeft laten weten in verband met de gedragsregels voor patiëntenvertrouwenspersonen dan ook niet bij de hoorzitting te zullen zijn. Tevens heeft de PVP laten weten dat klager hem geen toestemming heeft gegeven om de door hem opgestelde pleitnota in te dienen.

De PVP geeft op het tijdstip waarop de hoorzitting zou aanvangen telefonisch door dat klager niet bij de receptie waar hij met hem had afgesproken is verschenen. Klager zal niet bij de hoorzitting zijn. De Klachtencommissie gaat er derhalve vanuit dat klager geen gebruik wil maken van zijn recht om zijn klacht ter zitting mondeling toe te lichten.

De klacht is op 30 december 2021 zonder aanwezigheid van partijen door de Klachtencommissie op basis van de stukken behandeld.

De Klachtencommissie bestaat uit:

- XX, jurist, voorzitter
- XX, psychiater
- XX, verpleegkundige

- XX, ambtelijk secretaris (geen lid van de Klachtencommissie)

Op grond van de Wet verplichte ggz moet de Klachtencommissie al haar uitspraken openbaar maken. Om die reden staan alleen in de aanhef van de uitspraak de namen van betrokkenen vermeld en worden verder alleen functies en rollen genoemd. Uiteraard worden de namen van betrokkenen niet in de te publiceren uitspraak vermeld.

Documenten

De volgende documenten stonden de Klachtencommissie ter beschikking:

- Klachtmeldingsformulier GKPNU d.d. 23 december 2021
- Relevante informatie uit het medisch dossier van klager, met schriftelijke toestemming van klager voor inzage door de Klachtencommissie, bestaande uit:
XX

- Verweerschrift d.d. 28 december 2021 van verweerder

II. Overwegingen en beoordeling

Op grond van de documenten die aan de Klachtencommissie ter beschikking staan overweegt de Klachtencommissie het volgende.

Ten aanzien van de klachten over verplichte zorg worden achtereenvolgens de onderstaande punten besproken:

- Vooraf
- Algemene feiten en omstandigheden
- Over klager
- Over het ernstig nadeel
- Over de verplichte zorg
- Conclusie

Vooraf

Meer in het algemeen overweegt de Klachtencommissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de vereisten van de Wet verplichte ggz (onder meer vastlegging van het behandelbeleid in een zorgplan, het motiveren van de noodzaak tot verplichte zorg in relatie tot het ernstig nadeel en het schriftelijk kennisgeven hiervan aan de patiënt.

Op medisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Dat wil zeggen dat het medisch ingrijpen in verhouding moet staan tot het af te wenden ernstig nadeel, dat er geen minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn en dat de maatregel bijdraagt aan het bereiken van het behandeldoel.

Daarnaast moet (ambulante) verplichte zorg veilig zijn voor de patiënt, de naastbetrokkenen en de hulpverlening.

De algemene feiten en omstandigheden

Klager is een 34-jarige man. Hij is sinds 2018 bekend in de psychiatrie en voorafgaand aan opname in Altrecht ambulante in zorg bij het forensisch FACT Regio van Fivoor. De geneesheer-directeur van Fivoor heeft de officier van justitie bij brief d.d. 01 november 2021 geïnformeerd over zijn bevindingen en meegedeeld dat het noodzakelijk is om een zorgmachtiging te verlenen.

De rechtbank heeft in de beschikking d.d. 22 november 2021 het verzoek van de officier van justitie tot het verlenen van een zorgmachtiging toegewezen tot en met 22 november 2022. De rechtbank heeft in deze beschikking bepaald dat ambulante gestart zal worden met de volgende vormen van verplichte zorg:

- toedienen van vocht, voeding en medicatie, alsmede het verrichten van medische controles of andere medische handelingen en therapeutische maatregelen, ter behandeling van een psychische stoornis, dan wel vanwege die stoornis, ter behandeling van een somatische aandoening
- aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat de betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen:
 - meewerken aan afspraken met zorgverleners
 - op afspraken verschijnen
 - huisbezoeken toestaan

De rechtbank heeft verder bepaald dat op het moment dat de ambulante verplichte zorg niet meer voldoende is om het ernstig nadeel af te wenden, ook de volgende vormen van verplichte zorg kunnen worden toegepast:

- beperken van de bewegingsvrijheid
- insluiten
- uitoefenen van toezicht op betrokkene
- onderzoek aan kleding of lichaam
- onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen
- controleren op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen
- beperken van het recht op het ontvangen van bezoek
- opnemen in een accommodatie.

Op 15 december 2021 is door Fivoor aan klager een 'informatiebrief' uitgereikt, waarin staat dat per 15 december 2021 verplichte zorg wordt ingezet en uitgelegd dat er geen andere mogelijkheden meer zijn dan de uitvoering van deze verplichte zorg. Ook deelde Fivoor bij brief d.d. 15 december 2021 aan

klager mee dat vanwege de aangezegde verplichte zorg hij voor het uitvoeren van de zorg wordt overgedragen aan Altrecht, omdat in de acute psychiatrie opnames in de regio Utrecht door Altrecht worden gedaan. Klager is op 15 december 2021 opgenomen op de IC van Altrecht.

Op 23 december 2021 ontving de Klachtencommissie een klachtmeldingsformulier van klager. Zakelijk samengevat houden de klachten in dat klager:

1. het niet eens is met de beperkte bewegingsvrijheid die hij krijgt;
2. graag met kerstverlof wil en dat hem dat niet wordt toegestaan;
3. zich niet kan vinden in het besluit om verplicht noodmedicatie (Lorazepam) te moeten gebruiken;
4. de kliniek wil verlaten en met ontslag wil.

Over klager

In de door de Klachtencommissie ontvangen documenten wordt als diagnose vermeld dat klager lijdt aan een bipolaire I stoornis dan wel manisch psychotische ontregelingen ten gevolge van drugsgebruik. Ook is hij in het verleden bekend met ernstige agressie waardoor hij in aanraking kwam met de politie. De Klachtencommissie heeft geen reden om aan deze bevindingen te twijfelen.

Klager is op 13 december 2021 door de crisisdienst van Altrecht gezien nadat zijn ouders hem op eigen initiatief hier naartoe hadden gebracht met het verzoek om hun zoon op te nemen. De ouders van klager maakten zich zorgen. Klager maakte thuis een psychotische of manische indruk, leed aan slaapgebrek en is in het verleden bekend is met ernstige agressie. De crisisdienst overwoog dat het verzoek van de ouders gezien het gevaar in het verleden begrijpelijk is. Vrijwillige opname is aangeboden, echter klager wilde zelf geen hulp (medicatie of opname). Bij onderzoek maakte hij geen psychotische of manische indruk. Ook was er geen sprake van acuut dreigend gevaar. De crisisdienst heeft geadviseerd om zo spoedig mogelijk een afspraak bij Fivoor te maken alwaar klager ambulante zorg is.

Op 15 december 2021 heeft de zorgverantwoordelijke van Fivoor verplichte zorg aangezegd. De verplichte zorg die wordt ingezet betreft het opnemen in een accommodatie, beperken van de bewegingsvrijheid (opname op een gesloten afdeling) en herstarten van medicatie. De aanleiding voor deze verplichte zorg is dat klager een terugval had gehad in amfetamine gebruik en daardoor manisch-psychotisch ontregeld was geraakt. Er was sprake van toename van achterdocht, vreemde gedachten (wanen), agitatie en onrust. Er dreigde een nieuw agressie-incident en Fivoor wilde dat met een opname voorkomen.

In de acute psychiatrie worden opnames in de regio Utrecht door Altrecht gedaan. Klager is na aanmelding en overdracht door Fivoor opgenomen op de IC van Altrecht. Bij beoordeling van klager in de separeer, vlak na toediening van 5 mg Lorazepam als noodmedicatie, waren de bevindingen paranoïde wanen en incoherent denken bij anamnestic de afgelopen drie dagen drugsgebruik, passend bij een psychose door middelenmisbruik.

Op 16 december 2021 is klager voor verdere behandeling overgeplaatst naar de afdeling waar hij verbleef tot en met 27 december 2021. In overleg met de ambulante behandelaren van Fivoor is besproken dat klager op die dag met ontslag mocht.

De Klachtencommissie is van mening dat er bij klager ten tijde van zijn opname geen dan wel onvoldoende ziektebesef en derhalve geen ziekte-inzicht aanwezig was.

Over het ernstig nadeel

De Wet verplichte ggz eist dat het gedrag van klager dat (een aanzienlijk risico op) ernstig nadeel veroorzaakt (en dat de reden is voor de verplichte zorg) moet voortvloeien uit de psychische stoornis van klager. De Klachtencommissie overweegt dat klager is opgenomen naar aanleiding van achterdocht, (paranoïde) wanen, agitatie, onrust en incoherent denken, na middelenmisbruik als gevolg waarvan hij manisch-psychotisch ontregeld is geraakt

Ook maakten de ouders zich zorgen, omdat klager in het verleden bij een vergelijkbaar beeld ernstig agressief gedrag vertoonde en daardoor in aanraking met de politie kwam. De Klachtencommissie is van mening dat het risico op ernstig agressief gedrag, met name jegens anderen, ten tijde van de opname reëel is.

De Klachtencommissie acht het aannemelijk dat wordt voldaan aan het criterium ernstig nadeel.

Over de verplichte zorg

Klacht 1: beperking bewegingsvrijheid

De eerste klacht van klager houdt in dat hij het niet eens is met de beperkte bewegingsvrijheid die hij van verweerder krijgt. Klager mag drie keer per dag een half uur naar buiten zonder begeleiding, maar dit vindt hij te weinig. Hij wil meer bewegingsvrijheid. Naar aanleiding van de klacht is met klager afgesproken dat de beperking van bewegingsvrijheid wordt verminderd door de vrijheden uit te breiden van drie keer per dag een half uur naar buiten zonder begeleiding naar drie keer per dag een uur. Klager heeft hiermee ingestemd.

De Klachtencommissie stelt vast dat deze klacht door partijen is opgelost en klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht.

Klacht 2: kerstverlof dat niet wordt toegestaan

De Klachtencommissie overweegt ten aanzien van het verzoek van klager om met kerst naar huis te mogen en de klacht dat dit niet door verweerder zou worden toegestaan dat partijen ook hierover overeenstemming hebben bereikt. Verweerder heeft toegestaan dat klager met kerstverlof mocht als hij zich zou houden aan de regels die op de afdeling gelden, te weten twee maaltijden op de afdeling en drugsscreening bij terugkomst op de afdeling. Klager is hiermee akkoord gegaan. Ook de tweede klacht is door partijen opgelost. De Klachtencommissie is van oordeel dat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht.

Klacht 3: verplichte medicatie

Klager is het er niet mee eens dat hij bij het begin van de opname verplicht 5 mg Lorazepam als noodmedicatie heeft moeten gebruiken. Klager is van oordeel dat deze medicatie niet nodig is geweest.

Met betrekking tot deze klacht overweegt de Klachtencommissie dat uit de beschikbare documenten blijkt dat klager bij opname op 15 december 2021 verplichte noodmedicatie in de vorm van 5 mg Lorazepam heeft gehad. De Klachtencommissie overweegt dat de regulier voorgeschreven Lorazepam vanaf 16 december 2021 in overleg met en instemming van klager is afgebouwd. Voor zover de klacht van klager betrekking heeft op het gebruik van Lorazepam vanaf 16 december 2021 is de Klachtencommissie van oordeel dat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak daar hij akkoord

is gegaan met het afbouwen van de Lorazepam en deze medicatie vanaf 16 december 2021 niet langer verplicht is gegeven.

De Klachtencommissie dient thans een oordeel te geven over de klacht van klager over de verplichte medicatie in de vorm van 5 mg Lorazepam die aan klager bij opname op 15 december 2021 als noodmedicatie is gegeven. De Klachtencommissie overweegt dat de Rechtbank bij beschikking d.d. 22 november 2021 een zorgmachtiging heeft verleend op grond waarvan verplichte zorg in de vorm van medicatie kan worden gegeven. De zorgverantwoordelijke van Fivoor heeft bij brief d.d. 15 december 2021 verplichte zorg, waaronder medicatie, aangezegd, omdat klager dermate ontregeld en boos is dat hij niet meer adequaat genoeg in contact is voor ambulante zorg en een gevaar is voor zijn omgeving. Er dreigt een nieuw agressie incident en opname moet dat voorkomen. Fivoor heeft op 15 december 2021 de behandeling overgedragen aan Altrecht daar in de acute psychiatrie opnames in de regio Utrecht door Altrecht worden gedaan.

De Klachtencommissie overweegt dat op grond van artikel 8:9 lid 1 wet verplichte ggz een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet door de zorgverantwoordelijke mag worden genomen dan nadat de zorgverantwoordelijke:

- a. zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene,
- b. met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd, en
- c. voor zover hij geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer-directeur.

De Klachtencommissie stelt vast dat niet is gebleken dat verweerder aan deze wettelijke verplichting heeft voldaan. In de decursus is op 15 december 2021 aangetekend: "*pt. wordt zo meteen opgenomen. (...) lom XX. afgesproken dat bij de screening in ieder geval lorazepam 5 mg of temesta 4 mg im wordt verstrekt. (...) Eerder bekend met forse agressie ten tijde van zo'n ontregeling waarvoor in okt/nov 2020 separatie nodig was.*" Ook ontbreekt een zogenoemde 'artikel 8:9' informatiebrief waarin de verplichte medicatie door de zorgverantwoordelijke van Altrecht aan klager wordt aangezegd. Op basis hiervan concludeert de Klachtencommissie dat een formele grondslag voor het geven van verplichte medicatie in de vorm van 5 mg Lorazepam aan klager bij opname op 15 december 2021 ontbreekt. De eerder door Fivoor uitgereikte informatiebrief kan na overdracht van de behandeling niet meer als grondslag dienen.

Voorts overweegt de Klachtencommissie dat verweerder in het verweerschrift uitlegt dat tot het toedienen van de verplichte medicatie bij opname was besloten gezien de fysieke en verbale agressie richting zorgverleners, waarbij alternatieven niet toereikend werden geacht. De Klachtencommissie vindt hiervoor echter geen steun in de beschikbare documenten. Uit de beschikbare documenten blijkt dat de indicatie voor opname is gesteld door de psychiater van Fivoor, omdat een nieuw agressie incident dreigt en dat in het overleg voor opname al besloten werd door psychiater XX deze noodmedicatie verplicht toe te dienen. De opname moet een nieuw agressie incident voorkomen. In het medisch dossier is niet aangetekend dat klager bij opname op de IC agressief gedrag vertoont. Wel staat in de decursus genoteerd dat bij opname van klager meteen Lorazepam 5 mg wordt gegeven.

De Klachtencommissie vindt het gezien de voorgeschiedenis van klager begrijpelijk dat Lorazepam is overwogen, maar de inschatting om verplicht 5 mg Lorazepam bij opname te geven lijkt te zijn gemaakt op basis van de ervaringen in het verleden. In de beschikbare documenten wordt geen toestandsbeeld beschreven dat het verplicht geven van deze medicatie rechtvaardigt. De noodzaak om direct bij opname 5 mg Lorazepam aan klager te geven is niet gebleken. Daarmee is niet voldaan aan het vereiste van subsidiariteit. De Klachtencommissie verklaart deze klacht van klager dan ook gegrond.

Klager heeft bij gegrondverklaring verzocht om een passende schadevergoeding. Op grond van artikel 8 lid 2 Klachtenregeling Wet verplichte ggz van de GKPNU moet een verzoek tot schadevergoeding worden onderbouwd. Daarbij dient zowel de schade als het oorzakelijk verband met een tekortkoming van een zorgaanbieder te worden toegelicht. Ook moet de hoogte van de schadevergoeding onderbouwd worden aangegeven. De Klachtencommissie stelt vast dat het verzoek van klager wel is toegelicht, maar een schadebedrag heeft klager niet genoemd.

De Klachtencommissie is bevoegd om naar billijkheid een schadevergoeding toe te kennen. In deze zaak overweegt de Klachtencommissie dat, naast het ontbreken van de vereiste informatiebrief, klager ten onrechte is gedwongen om 5 mg Lorazepam te nemen en dat de schade die het gevolg hiervan is voor vergoeding in aanmerking komt. Als gevolg van de medicatie zal klager enige tijd gesedeerd zijn geweest. Ook heeft hij deze medicatie tegen zijn wil moeten nemen. De gegrondverklaring van de klacht kan gezien worden als een erkenning van de klacht. De Klachtencommissie meent dat daarnaast ook een geldelijke vergoeding op zijn plaats is ter compensatie, waarbij alles overziend een schadevergoeding van € 100,- billijk wordt geacht.

In afwijking van artikel 8 lid 6 Klachtenregeling Wet verplichte ggz van de GKPNU hoeft de Klachtencommissie geen voorgenomen besluit te nemen daar Altrecht reeds heeft afgezien van de mogelijkheid om eerst kennis te nemen van een voorgenomen besluit van de Klachtencommissie over een schadevergoedingsverzoek indien de Klachtencommissie voornemens is te besluiten om geen hogere schadevergoeding dan € 150,- toe te kennen. Dit betekent voor deze klachtzaak dat de Klachtencommissie zonder het nemen van een voorgenomen besluit kan overgaan tot het toekennen van een schadevergoeding van € 100,- aan klager door Altrecht te voldoen.

Klacht 4: ontslag uit de kliniek

De vierde klacht van klager betreft het verzoek van klager om uit de kliniek te worden ontslagen. De Klachtencommissie heeft ervan kennisgenomen dat klager op 27 december 2021 met ontslag is gegaan. Naar het oordeel van de Klachtencommissie heeft klager geen belang meer bij een uitspraak van de Klachtencommissie over deze klacht.

Conclusie

De Klachtencommissie concludeert dat de eerste, tweede en vierde klacht van klager reeds zijn opgelost met instemming van klager zodat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak van de Klachtencommissie over deze klachten. Dit geldt ook voor de derde klacht, voor zover deze betrekking heeft op het gebruik van Lorazepam vanaf 16 december 2021.

Ten aanzien van de derde klacht, voor zover de klacht gaat over de verplichte noodmedicatie (Lorazepam 5 mg) bij opname op 15 december 2021, is de Klachtencommissie van oordeel dat een formele grondslag hiervoor ontbreekt. Ook is de Klachtencommissie niet gebleken van de noodzaak om de Lorazepam 5 mg bij opname direct te geven. De Klachtencommissie verklaart deze klacht gegrond en kent een schadevergoeding van € 100,- aan klager toe.

III. Uitspraak

De Klachtencommissie oordeelt als volgt over de klachten:

1. De klacht over de beperkte bewegingsvrijheid is reeds met instemming van klager opgelost zodat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht;
2. De klacht over het niet toestaan van kerstverlof is reeds met instemming van klager opgelost zodat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht;
3. De klacht, voor zover het gaat over het gebruik van Lorazepam vanaf 16 december 2021, is reeds met instemming van klager opgelost zodat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht. Voor zover de klacht gaat over de verplichte noodmedicatie bij opname op 15 december in de vorm van 5 mg Lorazepam verklaart de Klachtencommissie de klacht gegrond en wordt aan klager een schadevergoeding van € 100,- toegekend;
4. De klacht over het ontslag uit de kliniek is reeds met instemming van klager opgelost zodat klager geen belang meer heeft bij een uitspraak over deze klacht.

Aldus besloten te Utrecht op 30 december 2021 door de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht en ondertekend door de voorzitter, XX op 5 januari 2022.

Deze uitspraak wordt verzonden aan klager, de PVP, verweerder, de leiding van de zorgeenheid van verweerder, de raad van bestuur, de geneesheer-directeur van de zorgeenheid, alsook de Inspecteur voor de Gezondheidszorg en jeugd.

Nadat de Klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de Klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kunnen klager, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van klager een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.